

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

Nedelja, 2. oktober, 2022

27. navadna nedelja

Hab 1,2-3;2:2-4; Ps 95; 2 Tim 1,6-8,13-14; Lk 17,5-10

Premišljajmo

Ko vidimo kaj vse v našem svetu ne deluje, lahko obupamo in pomislimo: kakšen je sploh smisel vseh naših načrtov? Beda se je naselila v našem svetu in število ljudi, ki živijo v človeka nevrednih razmerah, se veča v neskončnost. Koliko nasilja! Koliko ropanja, koliko sporov in razdora! Lahko celo grajamo Boga, govoreč mu, tako kot prerok Habakuk, da vpijemo k njemu, da mu izražamo svojo zaskrbljenost. A zdi se, da nas ne sliši ali pa da se mu vsaj ne mudi, da bi prišel in nas rešil. Ali si v tem pogledu sploh drznemo oznanjati veselo novico o Odrešeniku Jezusu? Ali res zaupamo v Boga, našega Odrešenika?

Seveda ne smemo pozabiti vseh božjih čudes, vseh znamenj bratstva in človeške solidarnosti, vendar moramo znati odpreti oči, da vidimo zlo in pogledamo bedo. Takrat postane nuja po odrešenju in poslanstvu bolj jasna. S psalmistom se zavedamo, da moramo hvaliti Gospoda kot skalo našega odrešenja! On je tisti, ki daje moč pravičnim, da živijo v zvestobi. Na ta način smo mu lahko hvaležni. Povabljeni smo, kot pravi sv. Pavel, da razumemo, da to, kar nam je dal Bog, ni duh strahu, ampak duh moči, ljubezni in modrosti. Poslušajmo Pavlov nasvet Timoteju in se ne sramujmo pričevati za našega Gospoda. Ne sramujmo se vseh ljudi, ki so zaprti zaradi svoje vere, vseh mučencev vseh časih, tistih, ki so pričevali o Jezusu Kristusu do te mere, da so dali svoje življenje.

Služenje evangeliju nas tako lahko odvede daleč stran, zaradi ljubezni našega Gospoda Jezusa, pa tudi zaradi ljubezni do vseh ljudi, ki čakajo na evangelij odrešenja. Ta misijonarska zavezanost je tudi služenje, zapoved, ki nam jo je dal naš Gospod. Ko naredimo vse, kar je v naši moči, da oznanjamo evangelij, si upamo reči: »*Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti*« (Lk 17,10). Oznanjevanje evangelija je cerkvenostno dejanje, pravi Pavel VI. v *Evangelii nuntiandi* (št. 60) in vsak je v samem jedru svoje misijonske zavezanosti povezan z evangelizacijskim delovanjem celotne Cerkve. Vsak pričuje evangelij, Kristusa, in to počne na različne načine »v zedinjenju s poslanstvom Cerkve in v njenem imenu« (*Evangelii nuntiandi* št. 60).

Noben oznanjevalec evangelija ni absolutni gospodar svojega evangelizacijskega delovanja. Referenca je Cerkev in poleg nje Kristus, Trojica. Od tod pomen občestva med misijonarji, misijonarskimi učenci. Cerkev se mora čutiti odgovorno za nalogo oznanjevanja evangelija. Ta naloga je toliko bolj rodovitna, kolikor bolj je povezana s pričevanjem in dialogom z vsemi, z zavezanostjo za izboljšanje življenjskih razmer revnih in majhnih. Ne pozabimo na molitev za uspeh misijona in na hvaležnost za čudeže, ki jih Sveti Duh dela v srcih naših sodobnikov in v vseh kulturah. Pri tem je pomembno poudariti pomen vesoljne Cerkve, ki »ni ne vsota, ne bolj ali manj rahla zveza bistveno različnih delnih Cerkva« (*Evangelii Nuntiandi*, št. 62). Cerkev, vesoljna po poklicanosti in poslanstvu, ima svoje korenine v različnih kulturnih in družbenih okoljih, hkrati pa prevzema obraze moških in žensk z različnimi zunanjimi izgledi. Bog na različne načine deluje v Cerkvi in v svetu.

Ali niso angeli varuhi znamenje teh različnih dejanj našega Boga, ne da bi ob tem zanikali edinstvenost našega Boga? Ali niso znamenje Božje bližine vsakemu človeku? Vsak od nas je zaupan posebnemu angelskemu varstvu, znamenju posebne Božje ljubezni do vsakega izmed nas. Vsak človeški obraz je edinstven, tako kot je posebna vsaka kultura in srce vsakega človeka. »Kristjani vemo, da se je Bog hotel razodeti po človeku v Jezusu, pravem Bogu in pravem človeku. Vemo pa tudi, da Bog deluje v srcih vernikov drugih religij, tako kot v vsakem človeku. Za to smo vsi skupaj, ob spoštovanju naših posebnosti in naših poti, dolžni očistiti svoje spomine, ne da bi jih vsiljevali

drugim, ampak da bi osvetlili smisel, ki ga je treba dati čudoviti človeški pustolovščini.« (Mgr Jean-Marc Aveline (dir.), *Jean-Louis Tauran. Le courage et la liberté*, Marseille, Publications Chemins de Dialogue, 2019, str. 132).

Povabljeni smo, da se ukvarjamo z odrešenjem vseh naših sodobnikov – vsak je edinstven – ker nihče ne bo sprejel, da bi se popolnoma »stopil« ali »razredčil« v maso, kjer bi se, v končni fazi, lastna osebnost izgubila, prezrla. Bog nas vse, vsakega izmed nas, pozna po imenu, željah in grehah, pa tudi po naši velikodušnosti, ljubezni, odprtosti našega srca in naših prizadevanjih na poti zvestobe in svetosti. Prosimo Gospoda, naj nam podeli moč Svetega Duha, da bi bolje ljubili Boga in ljudi, ki jih postavlja na našo pot, da bi z jasnostjo opravljali dela solidarnosti in se borili za pravičnost in mir. Molimo, da bi naši angeli varuhi bdeli nad nami in bili znamenje navzočnosti našega Boga, znamenje njegove dobrohotne pozornosti do vsakega izmed nas. Naj nam bo dana moč, da nadaljujemo poslanstvo s pogumom in odločnostjo, kajti Bog je z nami.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*